

ra d'Espanya en integrar-se a la *International Network for Quality Assurance in High Education* i va ser també membre fundador de l'Associació Europea d'Agències per a la Qualitat de l'Ensenyament Superior (ENQA), essent activa en els principals projectes de desenvolupament de metodologies europees d'avaluació coordinats per ella. Així mateix, destaca el projecte dut a terme conjuntament amb les agències danesa i anglesa, sobre la definició i l'aplicació de criteris comparables sobre la qualitat en l'àmbit europeu amb l'objectiu de crear un model europeu d'avaluació de l'educació superior. Tota aquesta activitat li va merèixer ser reconeguda com una de les millors Agències en funcionament d'entre els països del sud d'Europa.

El treball de l'Agència s'estimulà amb accions de suport a la qualitat docent i investigadora, que es descriuran en els corresponents apartats (vegeu 5.2.2, p. 69, i 3.4.4, p. 155).

4. ELS ÀMBITS DE PARTICIPACIÓ I COORDINACIÓ

Com ja s'ha dit, l'activitat universitària té un paper fonamental en la vertebració d'un país des del punt de vista de l'enfortiment dels valors col·lectius que configuren la seva identitat i que asseguruen el progrés social i econòmic. És per això que els poders públics, les universitats i la societat en general han de compartir esforços i coresponsabilitzar-se per aconseguir la màxima qualitat i la màxima eficàcia en la prestació dels serveis universitaris.

Més enllà de la seva implicació directa en l'ordenació i finançament del sistema universitari, a l'administració també li pertoca treballar per millorar la imprescindible participació de la societat en la definició dels seus objectius i la necessària transparència de les seves activitats, una participació que no ha d'interferir en l'eficiència del seu funcionament ni en el bon govern de la mateixa. Dos són els instruments pensats per complir amb aquesta missió i que el Govern podia ordenar, el Consell Interuniversitari i els Consells Socials.

4.1 El Consell Interuniversitari de Catalunya

El 14 de maig de 1979, es creà el Consell de Coordinació Universitària, abans fins i tot de què s'aprovés l'Estatut i, per tant, que la Generalitat tingués competències en aquest camp. Havia de ser l'òrgan de coordinació del sistema universitari de Catalunya i de consulta i assessorament del Govern en matèria d'universitats, amb la voluntat d'esdevenir un element fonamental per la vertebració del sistema universitari català. Posteriorment, la Llei 26/1984, de 19 de desembre, de coordinació universitària i de creació dels consells socials, va establir formalment el Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC) i els seus òrgans de funcionament, a través dels quals havia de treballar, conjuntament amb les universitats integrants del sistema universitari, per facilitar l'intercanvi d'informació, proposar l'elaboració de documents i estudis d'interès comú i elaborar programes conjunts d'actuació i altres intervencions derivades de les funcions que li fossin atribuïdes.

La creixent complexitat del sistema va aconsellar modificar-ne la seva estructura i funcionament i, per això, de comú acord amb les universitats, es presentà una nova llei al Parlament, que fou aprovada el 1998 (Llei 15/1998, de 28 de desembre). En ella s'establien dos òrgans, la Conferència General i la Junta, amb funcions més de debat, la primera, i executives, la segona. Formaven part de la Conferència, a més dels membres del Departament competent, els rectors/res i els presidents/tes dels consells socials de les universitats públiques, els rectors/res de les universitats privades, representats de la comunitat universitària, inclosos els estudiants, el president/a de l'IEC i persones de reconeguda competència en l'àmbit professional, cultural, social, empresarial o territorial. Per la seva banda, la Junta estava integrada pels membres de l'administració, rectors/res de les universitats públiques i els presidents/tes dels seus consells socials.

A la Conferència General se li reservaven les funcions següents:

- Assessorar el departament competent en matèria d'universitats en relació amb els criteris per a elaborar la Programació universi-